

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 11 czerwca 2020 r. – China Construction Bank Corp. / Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), Groupement des cartes bancaires

(Sprawa C-115/19 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie – Znak towarowy Unii Europejskiej – Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 – Sprzeciw – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Ocena podobieństwa kolidujących ze sobą oznaczeń – Ocena charakteru odróżniającego wcześniejszego znaku towarowego]

(2020/C 271/17)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: China Construction Bank Corp. (przedstawiciele: A. Carboni i J. Gibbs, solicitors)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: J. Ivanauskas i D. Botis, pełnomocnicy), Groupement des cartes bancaires (przedstawiciel: C. Herissay Ducamp, avocate)

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 6 grudnia 2018 r., China Construction Bank/EUIPO – Groupement des cartes bancaires (CCB) (T-665/17, EU:T:2018:879), zostaje uchylony.
- 2) Stwierdza się nieważność decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 14 czerwca 2017 r. (sprawa R 2265/2016-1).
- 3) Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez China Construction Bank Corp. w związku z niniejszym odwołaniem oraz połowę kosztów poniesionych przez niego w związku z postępowaniem w pierwszej instancji.
- 4) Groupement des cartes bancaires pokrywa, poza własnymi kosztami, połowę kosztów poniesionych przez China Construction Bank Corp. w związku z postępowaniem w pierwszej instancji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 213 z 24.6.2019.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 18 czerwca 2020 r. – Dovgan GmbH / Monolith Frost GmbH, Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

(Sprawa C-142/19 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie – Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Wniosek o unieważnienie prawa do słownego znaku towarowego PLOMBIR – Oddalenie wniosku o unieważnienie prawa do znaku – Obowiązek uzasadnienia – Przeinaczenie okoliczności faktycznych i dowodów]

(2020/C 271/18)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Dovgan GmbH (przedstawiciel: C. Rohnke, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Monolith Frost GmbH (przedstawiciele: E. Liebich i S. Labesius, Rechtsanwälte), Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: A. Söder, pełnomocnik)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Dovgan GmbH pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Monolith Frost GmbH.
- 3) Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 263 z 5.8.2019.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 11 czerwca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Słowenia) – SCT, d. d. w upadłości / Republika Słowenii

(Sprawa C-146/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuły 90 i 273 – Podstawa opodatkowania – Obniżenie – Odmowa – Niewywiązanie się z płatności – Podatnik, który nie zgłosił swojej wierzytelności w postępowaniu upadłościowym wszczętym przeciwko dłużnikowi – Zasada neutralności podatkowej i zasada proporcjonalności – Bezpośrednia skuteczność]

(2020/C 271/19)

Język postępowania: słoweński

Sąd odsyłający

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SCT, d.d. w upadłości

Druga strona postępowania: Republika Słowenii

Sentencja

- 1) Artykuł 90 ust. 1 i art. 273 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one uregulowaniu państwa członkowskiego, na podstawie którego odmawia się podatnikowi prawa do obniżenia zapłaconego VAT związanego z nieściągalną wierzytelnością, jeżeli nie zgłosił on tej wierzytelności w postępowaniu upadłościowym wszczętym przeciwko swojemu dłużnikowi, nawet jeśli podatnik ten wykaże, że nawet gdyby zgłosił wspomnianą wierzytelność, to i tak nie zostałyby ona zaspokojona.
- 2) Artykuł 90 ust. 1 dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że sąd krajowy powinien w ramach ciążącego na nim obowiązku podjęcia wszelkich właściwych środków w celu zapewnienia wykonania tego przepisu dokonywać wykładni prawa krajowego w sposób zgodny z tym przepisem lub – jeżeli taka wykładnia zgodna nie jest możliwa – odstąpić od stosowania każdego uregulowania krajowego, którego zastosowanie prowadziłoby do rezultatu sprzecznego ze wspomnianym przepisem.

(¹) Dz.U. C 148 z 29.4.2019.